

Iz sudske prakse:

1. U obrazloženju rješenja nije navedeno, a ni stečajni upravitelj se na ročištu nije određeno očitovao koje iznose s pojedinih pravnih osnova je osporio a koje priznao, te nije vidljivo koji u kojim iznosima i na temelju koje osnove su dijelovi tražbine za koje postoji ovršna isprava (pravomoćna presuda) osporeni a u kojim priznati. Pobijanim rješenjem vjerovnici N. M. utvrđena je tražbina u iznosu od 1 353,00 kn i na teret troška postupka 1.043,52 kn, ukupno 2.396,52. Proizlazi da je osporen i dio prijavljene tražbine za koji postoji ovršna isprava.

Stoga je nejasno koji iznosi i s kojih zatraženih pravnih osnova su osporeni, za koje osporene iznose postoji ovršna isprava, a koji iznosi i s kojih zatraženih pravnih osnova su priznati i za koje priznate iznose postoji ovršna isprava.

Stečajni upravitelj bio je dužan određeno i u potpunosti izjasniti se na prijavu tražbine po zatraženim iznosima i zatraženim osnovama te o postojanju ovršne isprave za pojedine navedene iznose iz prijave, a sud je bio u rješenju dužan utvrditi na što se odnosi osporeni iznos tražbine i za koje osporene iznose i s kojih osnova postoji ovršna isprava.

To stoga jer na parnicu treba jasno uputiti ili vjerovnika ili osporavatelja (stečajnog upravitelja) a u skladu s odredbom čl. 178. Stečajnog zakona (Narodne novine broj 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 197/03) upućivanje ovisi o tome postoji li za osporenu tražbinu ili dijelove osporene tražbine ovršna isprava.

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, Pž-5298/02 od 16. 9. 2003.

2. Pobijanim rješenjem citiranim u izreci Trgovački sud u Splitu odbacio je tužbu tužitelja pozivom na odredbu čl. 282. st. 1. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine br. 53/91, 91/92, 111/99, 88/01 i 117/03).

Prema obrazloženju tužitelji su podnijeli tužbu radi utvrđenja budući im tražbina – zatezne kamate nisu ni priznate niti osporene od strane stečajnog upravitelja. Tužitelji nemaju pravni interes za podnošenje predmetne tužbe, jer tražbina se smatra utvrđenom, ako je na ispitnom ročištu ne ospori stečajni upravitelj ili koji od stečajnih vjerovnika (čl. 175. Stečajnog zakona (Narodne novine broj 44/96, 29/99, 129/00 i 123/03)). Kako stečajni upravitelj nije tražbinu s osnova zateznih kamata niti priznao niti se o istoj izjasnio tužitelji mogu tražiti dopunu ili ispravak rješenja od strane stečajnog vijeća.

Protiv ovog rješenja žale se tužitelji s prijedlogom da se preinači na način da se tužbeni zahtjev tužitelja usvoji u cijelosti, podredno ukine i vrati prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje.

U žalbi navode da je sud pogrešno primijenio materijalno pravo budući je stečajni upravitelj određeno naveo koje tražbine priznaje dok o zateznim kamatama nije ništa odlučeno smatraju da se treba izjasniti i o zateznim kamatama.

Žalba nije osnovana.

Prema odredbi čl. 175. Stečajnog zakona (Narodne novine broj 44/96, 29/99, 129/00, 123/03 i 197/03) na ispitnom ročištu se ispituju prijavljene tražbine i stečajni upravitelj je dužan određeno se izjasniti o tome da li svaku prijavljenu tražbinu priznaje ili osporava. Kako stečajni upravitelj o tražbini tužitelja iz osnova zatraženih zateznih kamata nije se izjasnio niti je tu tražbinu osporio, to se tražbina smatra utvrđenom.

Prvostupanjski sud je pravilno primijenio materijalno pravo i za svoju odluku naveo valjane razloge koje prihvata i ovaj žalbeni sud.

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, Pž-3821/02 od 11. 2. 2003.

3. Obveza stečajnog suca je da se na ispitnom ročištu raspravi svaka osporena tražbina te ako osporavanje ne bude otklonjeno, u obrazloženju rješenja o upućivanju na parnicu radi utvrđenja odnosno osporavanja tražbine navede i razloge osporavanja.

Odredbom iz članka 175. stavak 2. i 3. propisano je da je stečajni upravitelj dužan utvrditi se izjasniti priznaje li ili osporava svaku prijavljenu tražbinu te da se tražbine koje su osporile stečajni upravitelj, dužnik pojedinac ili koji od stečajnih vjerovnika moraju postumno raspraviti. Sadržaj i smisao citiranih zakonskih odredbi su nedvojbeni. Oni znače da stečajni sudac da na ispitnom ročištu posebno raspravi svaku osporenu tražbinu, a to prethodi ispitivanju osporavatelja o razlozima osporavanja prijavljene tražbine. U konkretnom slučaju osporavatelji nisu dostavili zapisnici s ispitnog ročišta, no to je bez utjecaja na valjanost rješenja jer da je stečajni sud, u rješenju kojim utvrđuje osporenost tražbinu i upućuje na parnicu vjerovnik čije su tražbine osporene radi utvrđivanja osnovanim osporenih tražbinu (kao što je propisano iz citiranih zakonskih odredbi) navesti razloge osporavanja tražbine. Ovdje je riječ o pravnoj stavka budućeg opredjeljenja stečajnih vjerovnika o tome hoće li ili ne pokrenuti parnicu. U svakom slučaju, rješenje koje ne sadrži razloge odluke zahvaćeno je bitnom nepravilnošću prema postupka iz članka 354. stavak 2. točka 13. ZPP-a u vezi s člankom 6. SZ-a jer su osporavatelji razlozi o odlučnim činjenicama. Kada se tome priključe i prilično nejasni razlozi osporavanja u pobijanom dijelu nije moguće ispitati pa ga je u pobijanom dijelu valjano vratiti na prvostupanjskom sudu na ponovni postupak.

U ponovljenom postupku stečajni sudac će zakazati posebno ispitno ročište na kojem će stečajni upravitelja na određeno izjašnjenje o prijavljenoj tražbini vjerovnika, kao i na određeno izjašnjenje o razlozima osporavanja, omogućiti stečajnom vjerovniku da pokuša osporavati tražbinu otkloniti, a nakon toga donijeti zakonitu i pravilnu odluku, koja će sadržavati razloge osporavanja.

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, Pž-5896/06 od 7. 4. 2006.

4. Na ispitnom ročištu održanom 15. srpnja 2008. ispitane su prijavljene tražbine prema svojim iznosima i redu na temelju čl. 175. st. 1. SZ-a. Pod rednim brojem 15 ispitana je tražbina stečajnog vjerovnika Općina B. te je utvrđeno da tražbinu djelomično osporava stečajni upravitelj u iznosu od 94.095,00 kn. Isto tako utvrđeno je da tražbinu u cijelosti osporava stečajni vjerovnik R.. Osporavanje nije otklonjeno pa je stečajni sudac utvrdio da je tražbina osporavatelj u cijelosti u iznosu od 125.013,03 kn kao tražbina drugog višeg isplatnog reda.

Na temelju čl. 177. st. 3. SZ-a stečajni sudac donio je rješenje u kojemu je odlučeno o iznosu i u kojem isplatnom redu utvrđene, odnosno osporene pojedine tražbine. U rješenju je odlučeno da se stečajni vjerovnik Općina B. upućuje na parnicu radi utvrđivanja osporene tražbine. Na temelju čl. 177. st. 4. SZ-a izrađen je i otpremljen izvadak iz rješenja za stečajnog vjerovnika Općina B.

Nije sporno da je žalitelj naknadno podneskom od 16. srpnja 2008. od stečajnog vjerovnika tražbine. Drži da je stečajni sudac trebao ponovno otvoriti ispitno ročište na temelju čl. 354. ZPP-a u vezi s čl. 6. SZ-a. Međutim, opće ispitno ročište ne može se ponovno otvoriti jer to ročište je skupština vjerovnika koja se saziva na način propisan zakonom. Na to mjesto održavanja te dnevni red skupštine javno se priopćuje. Stečajni postupak u skladu je s tim. Stečajni zakon ne određuje mogućnost „ponovnog otvaranja“ općeg ispitnog ročišta, a ne postoji mogućnost održavanja posebnog ispitnog i završnog ročišta te sazivanja skupštine vjerovnika na prijedlog ovlaštenih osoba sukladno čl. 38.b st. 1. SZ-a.

Osnovan je žalbeni navod da je stečajni sudac trebao raspraviti osporenu tražbinu na ispitnom ročištu. Međutim, tu mogućnost imao je i žalitelj koji je mogao obrazložiti osporavanje tražbine, ali tu mogućnost nije iskoristio već je samo izjavio da tražbinu osporava u dijelu iz kojeg tražba osporavanje tražbine nije otklonjeno odluka suda kojom je utvrdio osporavanje tražbine. Ako je i zakonita. Stečajni vjerovnik upućen je na parnicu radi utvrđivanja osporene tražbine. Ako stečajni vjerovnik pokrene parnicu žalitelj će imati mogućnost u parnici priznati tražbinu ili je za utvrđenje tražbine i na taj način otkloniti posljedice nesporazuma žalitelja i stečajnog vjerovnika.

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, Pž-5769/08 od 16. 9. 2008.

Odluka:

Pž 6427/08-3

Zbirni podatci

Broj odluke: Pž 6427/08-3

Datum odluke: 22.10.2008. 0:00:00

Vrsta odluke: Rješenje

Poveznica do dokumenta na portalu IUS-INFO

Tekst

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca mr. sc. Nenada Šepića, predsjednika vijeća te Ljiljane Hrastinski Jurčec i Marine Veljak, članova vijeća, u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom RATRACO ASFALT - BETONI d.o.o. Gospić, Oštra b.b., odlučujući o žalbi stečajne vjerovnice MARINE ČIČKO iz Zagreba, Galovići 47, protiv rješenja Trgovačkog suda u Karlovcu poslovni broj St-38/07 od 18. kolovoza 2008. godine, u sjednici vijeća održanoj 22. listopada 2008. godine

Ukida se rješenje Trgovačkog suda u Karlovcu poslovni broj St-38/07 od 18. kolovoza 2008. godine, u pobijanom dijelu u kojem je osporena tražbina stečajne vjerovnice MARINE ČIČKO u iznosu od 82.571,44 kn kao tražbina prvog višeg isplatnog reda, te u dijelu kojim je ta stečajna vjerovnica za osporeni iznos upućena pokrenuti parnicu radi utvrđivanja osporene tražbine i predmet vraća tom sudu na ponovan postupak.

Pobijanim rješenjem, prvostupanjski je sud utvrdio osporenom tražbinu stečajne vjerovnice MARINE ČIČKO u iznosu od 82.571,44 kn, kao tražbinu prvog višeg isplatnog reda, te ju uputio da u roku od osam dana od primitka rješenja može pokrenuti parnicu radi utvrđivanja osporene tražbine, jer će se u protivnom smatrati da je odustala od prava na vođenje parnice.

Takvo je rješenje prvostupanjski sud donio s obrazloženjem da je na posebnom ispitnom ročištu 18. kolovoza 2008. godine, stečajni upravitelj stečajnog dužnika osporio tražbinu te stečajne vjerovnice u navedenom iznosu. Kako za tu osporenu tražbinu ne postoji ovršna isprava, stečajna vjerovnica je upućena na parnicu u skladu s odredbom čl. 178. st. 1. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 167/03, 187/04 i 82/06 dalje: SZ).

Protiv tog rješenja žalbu je podnijela stečajna vjerovnica MARINA ČIČKO iz svih žalbenih razloga, s prijedlogom da ga ovaj sud ukine i vrati prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

U obrazloženju svoje žalbe, stečajna vjerovnica je navela kako joj stečajni dužnik s osnove radnog odnosa od 1. travnja 2003. godine

od 13. svibnja 2005. godine, duguje plaću u iznosu od 37.000,00 kn. S obzirom na to da joj je taj iznos priznala odgovorna osoba izjavom sastavljenom u društvu Karin d.o.o. Karlovac, nije jasno iz kojih je razloga stečajni upravitelj prijavljenu tražbinu osporio.

Odgovarajući na žalbu stečajne vjerovnice, stečajni dužnik je naveo da su žalbeni navodi neosnovani, a činjenica je li sporna tražbina osnovana ili ne, utvrđivat će se u parnici.

Žalba stečajne vjerovnice je osnovana.

Ispitavši pobijano rješenje na temelju odredbi čl. 365. st. 1. i 2. i čl. 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01 i 117/03 dalje: ZPP), u vezi s odredbom čl. 6. st. 1. SZ-a, u granicama žalbenih razloga, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka propisane odredbom čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9. i 11. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud nalazi da je ono u pobijanom dijelu nepravilno i nezakonito.

Pobijano rješenje ne sadrži razloge osporavanja tražbine stečajne vjerovnice i time je ostvarena bitna povreda odredaba postupka iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a, u vezi s odredbom iz čl. 6. SZ-a.

Prema sadržaju preslike dostavljenog dijela stečajnog spisa, vidljivo je da je stečajna vjerovnica prijavila tražbinu u iznosu od 90.697,50 kn s osnove radnog odnosa kod stečajnog dužnika u trajanju od 1. travnja 2003. godine do 14. svibnja 2005. godine.

Iz zapisnika s posebnog ispitnog ročišta, održanog 18. kolovoza 2008. godine, proizlazi da je stečajni upravitelj stečajnog dužnika osporio navedenu prijavljenu tražbinu stečajne vjerovnice u iznosu od 82.571,44 kn, dok je prijavljenu tražbinu u iznosu od 8.126,06 kn priznao, kao tražbinu prvog isplatnog reda.

Odredbom čl. 177. st. 3. SZ-a, propisano je da stečajni sudac donosi rješenje kojim odlučuje u kojem su iznosu i kojem isplatnom redu utvrđene, odnosno osporene pojedine tražbine, na temelju tablice

iz st. 2. navedene zakonske odredbe. Tim rješenjem stečajni sudac odlučuje i o upućivanju u parnicu radi utvrđivanja, odnosno osporavanja tražbina.

dokazivati postojanje svoje tražbine u parnici na koju je upućen.

Odredbom čl. 175. st. 2. SZ-a, propisano je da je stečajni upravitelj na ispitnom ročištu dužan određeno se izjasniti priznaje li ili osporava svaku prijavljenu tražbinu. Tražbine koje je osporio stečajni upravitelj, dužnik pojedinac ili koji od stečajnih vjerovnika, moraju se posebno raspraviti (st. 3.). Ova zakonska odredba znači da svako osporavanje tražbine mora biti obrazloženo. Slijedom toga i rješenje u kojem se utvrđuje da je tražbina osporena, mora sadržavati razloge osporavanja tražbine.

Sadržaj i smisao citiranih zakonskih odredaba su nedvojbeni. Oni znače obvezu stečajnog suca da se na ispitnom ročištu posebno raspravi svaka osporena tražbina, što pretpostavlja izjašnjenje osporavatelja o razlozima osporavanja prijavljene tražbine. U rješenju kojim se utvrđuje osporenost tražbina i upućuje na parnicu vjerovnik čija je tražbina osporena radi utvrđivanja osnovanom osporene tražbine, stečajni sudac je bio dužan navesti razloge osporavanja tražbine. Ovo je zapravo i pretpostavka budućeg opredjeljenja stečajnih vjerovnika o tome hoće li ili ne pokrenuti parnicu na koju su upućeni. U svakom slučaju, rješenje koje ne sadrži razloge njegovog donošenja zahvaćeno je bitnom povredom odredaba postupka (čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a, čl. 6. SZ-a), što utječe na njegovu zakonitost i pravilnost.

Zato je rješenje pobijanom dijelu ukinuto i predmet vraćen prvostupanjskom sudu na ponovni postupak (čl. 380. t. 3. ZPP-a).

U nastavljenom postupku prvostupanjski sud će ponovno odrediti posebno ispitno ročište (jer je uvidom u zapisnik i priloženu tablicu stečajnog upravitelja vidljivo da ne sadrže razloge osporavanja tražbine) te pozvati stečajnog upravitelja na određeno izjašnjenje o prijavljenoj tražbini stečajne vjerovnice, kao i na decidirano izjašnjenje o razlozima osporavanja. Nakon toga, prvostupanjski sud će donijeti novo rješenje u kojem će određeno navesti razloge osporavanja tražbine stečajne vjerovnice.

Napominje se i sljedeće:

U odnosu na žalbene navode kojima stečajna vjerovnica zapravo pokušava ukazati na nezakonitost osporavanja tražbine u stečajnom postupku, valja navesti da je stečajni postupak po svojoj prirodi izvanparnični postupak. U okviru takvog postupka nije moguće dokazivanje ili raspravljanje o spornim činjenicama, a niti je stečajni sudac ovlašten donositi odluke o osnovanosti ili neosnovanosti prijave. Upravo je zato SZ-om i propisano kako se vjerovnik čija je tražbina osporena, upućuje na parnicu. Stečajnom vjerovniku time nije uskraćena pravna zaštita, već je samo propisan drugi put njenog ostvarenja - vjerovnik može